

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

בש א ב ג מיי פ"ג
מלא אסורי בלא
בלב יב ספג לאון ק
טושע אביע סי' ה
ספ"ד :

מחלפי אהדי. שלא מדעתו. הוא מהרסין אותן ומ"מ היו מחלפין שמה לא יאמיט העולם שהיה שלא מדעתו או מאוס שלא יאמרו אחרים לכרי לעשות כן ויאמרו שלא מדעתו עשו: **ישב** לה קון צפיה מהו. ואל"ס הא אמרין לקמן לא תדוש

בחסומה וי"ל דה"מ כחסומה בתוך כדי שלא תאכל אבל הכא שישב לה מלאון בעי דלמא הוה כחלתה: **רבי** ארי מבחון. א"ל יבש לה קון אסור לפי שחסומה

בגופה אבל ארי שהיה רחוק ממנה לא הוה חסומה, ואל"ל דארי נמי הוה חסומה ייטו משום דמפתח הארי אינה חולקת אפילו היא רעיה רבנה אבל בעמא כנה בתוך אינה נחממת כל כך: **עמד** כנה מבחון מהו. אית ספרים דגרסי העמוד ואפילו

הכי לא פריך "חסומה מעלייתא היא" משום דאינה מנחת כל כך מלאכול בשבילי כמו מפתח הארי כדפרישית: **רבי** יוחנן אמר חייב עקימת שפתיו הוה מעשה. תימה דבפ"ג

דשבוט (דף כה). אמר רבי יוחנן אמר היה רבי יהודה משום ר' יוסי הגלילי כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו חוץ ממשב ומימר ומקל חבירו בשם והלא רבי יוחנן גופיה קאמר הכא דעקימת שפתיו הוה מעשה ח"כ נשבע ומימר ומקל חבירו בשם אמאי מחשיב אותן לאו שאין בו מעשה וי"ל דלא קאמר רבי יוחנן דעקימת פיו הוה מעשה אלא הכא משום דביבוייה קעביד מעשה שהולכת ודשה בלא חכילה כדאמרין בר"ש תמורה (דף נ:): אהיה דחון מנשבע ומקלל חבירו אמר

ליה רבי יוחנן לתנא לא תיחמי מימר דבדבוריה קעביד מעשה ולהכי פריך הכא ר"י לריש לקיש ממימר דחשיב מעשה משום דבדבוריה קעביד מעשה אבל נשבע לא עביד בדיבוריה מעשה כדמוקי לה התם באלכתי ולא אלכתי ואל"ס דבסוף פ"ד מיתות (בסדרין דף סה. ושם ד"ה הואיל) קאמר ר' יוחנן דעקימת שפתיו דמגדף לא הוה מעשה משום דיטעו בלב ופריך והתניא ילאו עדים זוממים שאין בהן מעשה ומשני אלא שאני מגדף הואיל וישט בקול ופריך וקול לר' יוחנן לאו מעשה הוא והא חסומה בקול לרבי יוחנן חייב ומשני שאני עדים זוממים דישן בראייה והשחא היכי פריך

מחסומה בקול אמגדף דלא עביד מעשה האיל וישנו זוממן ועלייהו פריך וקול לר' יוחנן לאו מעשה הוא דבדיבוריהו מעשה שמהחייב הגדון ומשני שאני עדים זוממן והאיל וישן בראייה אבל מגדף הוה טעמא דלא חשיב מעשה הואיל וישנו בקול דלא עביד בדיבוריה מעשה ואין לר' יוחנן טעמא נמי דמסית ומדיח ומקלל אביו דמעט להו בתי"כ מועשה דהתם אינו לא בלב ולא בראייה אלא על כרחך משום דישן בקול ואע"ג דבפ"ה דכריתות (דף ד.) לא קאמר טעם דמגדף דישן בקול אלא קאמר מגדף ישנו בלב ועדים זוממן ישן בראייה אסוגיא דכנהדרין סמך ובקונטרס גרים שאני עדים זוממן והאיל וישן בקול ולא גרים שאני מגדף משום דאי דרר ביה מטעמא קמא דהואיל וישן בקול הוה ליה למיהדר לטעמא קמא ולמימר שאני מגדף הואיל וישנו בלב ואין לר' יוחנן טעמא דמסקת נמי לא סתם טעמא דהואיל וישן בקול לענין מגדף ומסית ומדיח כדפרישין דבדיבוריהו לא מחטעביד מעשה: **ריש** לקיש אמר פטור עקימת שפתיו לא הוה מעשה משום דבכוחה הוה חסומה י"ש ביה מעשה והשחא לריש לקיש דחסומה בקול לית בה מעשה נימא דלקי ונילף כולוהו דלקי אלאו שאין בו מעשה ואמאי פטר הכא בחסומה גופה כי אין בה מעשה ויש לומר דכשר ריש לקיש דעיקר קרא לא איירי אלא בכח חסומה דאית בה מעשה אי נמי נפקא(ה) לריש לקיש דדריש מעלעט דאין לוקין אלא בלאו שיש בו מעשה ואם תאמר דכאלו הן הלוקין (שם טו.) פליג רבי יוחנן וריש לקיש בשבוטה שאולכ ככר זו הוה ועבר היום ולא חללה דר' יוחנן פטר ליה משום לאו שאין בו מעשה ור"ל פטר ליה משום התרלת ספק אבל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו וליכא למימר דאליבא דר' יהודה קאמר וליה לא סבירא ליה כדמשמע בתר הכי דפליגי אמילתא דר' יהודה דאמר גבי לא חותירו ממנו עד בקר בא הכהן ליתן עשה אחר לא מעשה לומר שאין לוקין עליו דייק ר' יוחנן טעמא דבא הכהן דבא הכהן לוקין עליו דהתרתא ספק שמה התרתא וריש לקיש דייק טעמא דבא הכהן אלא לאו שאין בו מעשה לוקין עליו ואי אליבא דרבי יהודה

ומנעני יפנו. ומסרסין אותם ואח"כ מחזירין לבעלים ומאחזק צעליו ישראל גונב הכבדי שהוה מכיר ומסרסו כדי שיהא יפה להרישה: **ויזבענו**. ולא יהיה ישראל בעבירה הוא עשה כדי שיהא יפה לחיוב לפיכך יקטורו שלא יחרוש בו אלמלא צאיסור דלחו' נמי אסורה תורה אור

דגנבין ארמאי ומגנזין יחזון מהו ישרא' להו הערמה אתעביד ברו אערימו עלייהו ויזבענו אמר רב פפא בני מערבא סברי לה *כר' יודקא דאמר בני נח מצויין על הסירות וקא עברי משום (ספ"ג) ורפני עור לא תתן מכשור סבר רבא למימר ימכרו לשריפה א"ל אב"י דיין שקנסת עליהם מכירה, פשיטא בנו גדול כי אחר דמי, בנו קמן קמן רב אחי

יאמר רב אשי שרי, כרימר ומר זוטרא ואמר ליה יגהו תרי חסדי' מחלפי איהודי' אבוערמי בר חמא ור' יושב לה קון בפייה מהו הושיב לה, חסומה מעלייתא היא! אלא יושב לה קון בפייה מהו דרבינן לה ארי מבחון מהו דרבינן לה, חסומה מעלייתא היא ארי מבחון מהו ארי מבחון מהו, (העובד) בנה מבחון מהו, היתה צמאה למים מהו, פרים לה המבלא על גבי דישה מהו, פשוט מהו חדא דתניא

דשאי בעל פיה להרעיב פרתו כדי שתאכל מן הרישה הרבה, ורשאי בעל הבית להתיר פקיע עמי' לפני הבתומה כדי שלא תאכל מן הרישה הרבה שאני התם דקא אכלה, אבועיתא אבועיתא שאני בעה"ב להתיר פקיע עמיד לפני בהמה מעיקרא כדי שלא תאכל הרבה מן הרישה ובעא מיניה רבי יוחנן מרבי סימאי חסומה מבחון מהו: שור ברישו אמר רחמנא והא לאו ברישו הוא או דלמא לא תדוש בחסומה אמר רחמנא: א"ל מביית אבין אתה למד י"ן ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם בבואכם הוא דאסור הא מישתא ומיעיל שרי וליהבדיל בין הקדש ובין החול: אמר רחמנא אלא מה התם בשעת ביאה לא תהא שכרות' הכא נמי בשעת דישא לא תהא חסומה ויגנו רבנן *החוסם את הפיה והמוזוג בבלאם פטור ואינו לוקה אלא דש ומנהיג בלבו *איחזר חסומה בקול והנהיגה בקול ר' יוחנן אמר ר' יושב לקיש אמר פטור רבי יוחנן אמר חייב עקימת פיו הוה מעשה (ריש לקיש) אמר פטור קלא לא הוה מעשה, אית' רבי יוחנן לדיש לקיש לא

בר חמא ור' יושב לה קון בפייה מהו הושיב לה, חסומה מעלייתא היא! אלא יושב לה קון בפייה מהו דרבינן לה ארי מבחון מהו דרבינן לה, חסומה מעלייתא היא ארי מבחון מהו ארי מבחון מהו, (העובד) בנה מבחון מהו, היתה צמאה למים מהו, פרים לה המבלא על גבי דישה מהו, פשוט מהו חדא דתניא

דשאי בעל פיה להרעיב פרתו כדי שתאכל מן הרישה הרבה, ורשאי בעל הבית להתיר פקיע עמי' לפני הבתומה כדי שלא תאכל מן הרישה הרבה שאני התם דקא אכלה, אבועיתא אבועיתא שאני בעה"ב להתיר פקיע עמיד לפני בהמה מעיקרא כדי שלא תאכל הרבה מן הרישה ובעא מיניה רבי יוחנן מרבי סימאי חסומה מבחון מהו: שור ברישו אמר רחמנא והא לאו ברישו הוא או דלמא לא תדוש בחסומה אמר רחמנא: א"ל מביית אבין אתה למד י"ן ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם בבואכם הוא דאסור הא מישתא ומיעיל שרי וליהבדיל בין הקדש ובין החול: אמר רחמנא אלא מה התם בשעת ביאה לא תהא שכרות' הכא נמי בשעת דישא לא תהא חסומה ויגנו רבנן *החוסם את הפיה והמוזוג בבלאם פטור ואינו לוקה אלא דש ומנהיג בלבו *איחזר חסומה בקול והנהיגה בקול ר' יוחנן אמר ר' יושב לקיש אמר פטור רבי יוחנן אמר חייב עקימת פיו הוה מעשה (ריש לקיש) אמר פטור קלא לא הוה מעשה, אית' רבי יוחנן לדיש לקיש לא

דשאי בעל פיה להרעיב פרתו כדי שתאכל מן הרישה הרבה, ורשאי בעל הבית להתיר פקיע עמי' לפני הבתומה כדי שלא תאכל מן הרישה הרבה שאני התם דקא אכלה, אבועיתא אבועיתא שאני בעה"ב להתיר פקיע עמיד לפני בהמה מעיקרא כדי שלא תאכל הרבה מן הרישה ובעא מיניה רבי יוחנן מרבי סימאי חסומה מבחון מהו: שור ברישו אמר רחמנא והא לאו ברישו הוא או דלמא לא תדוש בחסומה אמר רחמנא: א"ל מביית אבין אתה למד י"ן ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם בבואכם הוא דאסור הא מישתא ומיעיל שרי וליהבדיל בין הקדש ובין החול: אמר רחמנא אלא מה התם בשעת ביאה לא תהא שכרות' הכא נמי בשעת דישא לא תהא חסומה ויגנו רבנן *החוסם את הפיה והמוזוג בבלאם פטור ואינו לוקה אלא דש ומנהיג בלבו *איחזר חסומה בקול והנהיגה בקול ר' יוחנן אמר ר' יושב לקיש אמר פטור רבי יוחנן אמר חייב עקימת פיו הוה מעשה (ריש לקיש) אמר פטור קלא לא הוה מעשה, אית' רבי יוחנן לדיש לקיש לא

דשאי בעל פיה להרעיב פרתו כדי שתאכל מן הרישה הרבה, ורשאי בעל הבית להתיר פקיע עמי' לפני הבתומה כדי שלא תאכל מן הרישה הרבה שאני התם דקא אכלה, אבועיתא אבועיתא שאני בעה"ב להתיר פקיע עמיד לפני בהמה מעיקרא כדי שלא תאכל הרבה מן הרישה ובעא מיניה רבי יוחנן מרבי סימאי חסומה מבחון מהו: שור ברישו אמר רחמנא והא לאו ברישו הוא או דלמא לא תדוש בחסומה אמר רחמנא: א"ל מביית אבין אתה למד י"ן ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם בבואכם הוא דאסור הא מישתא ומיעיל שרי וליהבדיל בין הקדש ובין החול: אמר רחמנא אלא מה התם בשעת ביאה לא תהא שכרות' הכא נמי בשעת דישא לא תהא חסומה ויגנו רבנן *החוסם את הפיה והמוזוג בבלאם פטור ואינו לוקה אלא דש ומנהיג בלבו *איחזר חסומה בקול והנהיגה בקול ר' יוחנן אמר ר' יושב לקיש אמר פטור רבי יוחנן אמר חייב עקימת פיו הוה מעשה (ריש לקיש) אמר פטור קלא לא הוה מעשה, אית' רבי יוחנן לדיש לקיש לא

מחסומה בקול אמגדף דלא עביד מעשה האיל וישנו זוממן ועלייהו פריך וקול לר' יוחנן לאו מעשה הוא דבדיבוריהו מעשה שמהחייב הגדון ומשני שאני עדים זוממן והאיל וישן בראייה אבל מגדף הוה טעמא דלא חשיב מעשה הואיל וישנו בקול דלא עביד בדיבוריה מעשה ואין לר' יוחנן טעמא נמי דמסית ומדיח ומקלל אביו דמעט להו בתי"כ מועשה דהתם אינו לא בלב ולא בראייה אלא על כרחך משום דישן בקול ואע"ג דבפ"ה דכריתות (דף ד.) לא קאמר טעם דמגדף דישן בקול אלא קאמר מגדף ישנו בלב ועדים זוממן ישן בראייה אסוגיא דכנהדרין סמך ובקונטרס גרים שאני עדים זוממן והאיל וישן בקול ולא גרים שאני מגדף משום דאי דרר ביה מטעמא קמא דהואיל וישן בקול הוה ליה למיהדר לטעמא קמא ולמימר שאני מגדף הואיל וישנו בלב ואין לר' יוחנן טעמא דמסקת נמי לא סתם טעמא דהואיל וישן בקול לענין מגדף ומסית ומדיח כדפרישין דבדיבוריהו לא מחטעביד מעשה: **ריש** לקיש אמר פטור עקימת שפתיו לא הוה מעשה משום דבכוחה הוה חסומה י"ש ביה מעשה והשחא לריש לקיש דחסומה בקול לית בה מעשה נימא דלקי ונילף כולוהו דלקי אלאו שאין בו מעשה ואמאי פטר הכא בחסומה גופה כי אין בה מעשה ויש לומר דכשר ריש לקיש דעיקר קרא לא איירי אלא בכח חסומה דאית בה מעשה אי נמי נפקא(ה) לריש לקיש דדריש מעלעט דאין לוקין אלא בלאו שיש בו מעשה ואם תאמר דכאלו הן הלוקין (שם טו.) פליג רבי יוחנן וריש לקיש בשבוטה שאולכ ככר זו הוה ועבר היום ולא חללה דר' יוחנן פטר ליה משום לאו שאין בו מעשה ור"ל פטר ליה משום התרלת ספק אבל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו וליכא למימר דאליבא דר' יהודה קאמר וליה לא סבירא ליה כדמשמע בתר הכי דפליגי אמילתא דר' יהודה דאמר גבי לא חותירו ממנו עד בקר בא הכהן ליתן עשה אחר לא מעשה לומר שאין לוקין עליו דייק ר' יוחנן טעמא דבא הכהן דבא הכהן לוקין עליו דהתרתא ספק שמה התרתא וריש לקיש דייק טעמא דבא הכהן אלא לאו שאין בו מעשה לוקין עליו ואי אליבא דרבי יהודה

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת

מ"א ונ"א ונ"ב ונ"ג ונ"ד ונ"ה ונ"ו ונ"ז ונ"ח ונ"ט ונ"י ונ"כ ונ"ל ונ"מ ונ"נ ונ"ס ונ"ע ונ"פ ונ"ק ונ"ר ונ"ש ונ"ת